

סינסיל החינוך ותרבות
הטוליך לארץ

חַמְלָאָה בְּמִקְדֵּשָׁה

בימוי: עירית ועוזרא דגן

סיפור עדוויות
בשיתוף פעולה

ニיצולי שואה חבריו "בית להיות",
בני הדור השני והשלישי

דבר ראש העיר

התמודדות בכלים של התיאטרון עם היברונות הקשים ועם סיפורי עדי סופורים אנושיים אשר דוו את חומר הנלט להצנה. פעילות זו מצרפת לשיל הפעילות בቤת להזנתה הבלתי פדנא לכתיבת זיכרונות, שירה במקהלה, מישחק בתיאטרון, סיפורים איסיים המספרים לתלמידים ולהילדים ועוד. חולון הוא הוצאה בפתחת הלבבות לנושא מעון זה וערבים אחריות בארץ מתחנינות ומעתקות את הדגש של בית להזנות. אני מאמין כי המאמצים וההשקעה שלנו בתחום זה חשובים וראויים להערכה. התגובה מכל הארץ המתוזדה לה זונה הבית. שיטוף הפעולה והתלהבות של מאות הניצולים החיים בעיר והענין שבוגלים בני ההדר הצער כל אלה הם גודת, כי צדקנו בהחלטת לחת בישוי לנושא זה בטמגרת העשייה העירונית. אני מבקש להזנות לציפוי קיבלן ולמשתפים בהצנת, שהעוז לשפוך את ליבם ולהיחשף מעול הבטחה המשך פעילות פוריה בבית להזנות".

שלכם
מווטי שסון
ראש העיר

מווטי שסון – ראש העיר

משפחה ניצולי השואה, תושבי הילן ואזרחים יקרים, כתמי, אני חט גאות ושםחה מיוחדת על כל אזרח ועל כל פעילות הקשורה בቤת להזנות. אני מברך את עזרא דן ואת אשתו עירית, אשר עבדו ברשיות רבת עם קבוצת ניצולי השואה, בניהם. נגידותם במשמעות ארכובה, מדובר בפעילות מיוחדת וראשונה מסוגה בארץ, הכוללת

דבר מנהלת "בית להזנות"

"בית להזנות" החם האוחב והחובק מחבר את אלה ואת אלה בטבעות ההיסטוריות ואנושיות אמיצות. הצנה זו היא אחת הטבעות.

ציפי קוּבָּר

"בית להזנות" החם האוחב והחובק, פותח לבבות של שרידי השואה לספר את מה שקרה שם והוא מטען עמוק בכמן שנים רבות.

"בית להזנות" החם, האוחב והחובק פותח לבבות של אלף תלמידים, נער והילדים – לשמש, להזנות ולגנות להזנות.

על החזנה ותהליך הפקחה

עיריות – מטפלת בדרמתה, שהקנית מורה למשחק ב"תונכנית קרב" ובמאית.

לטודה משחק ב"בית צבי" ובאניברסיטת ירושלים, שיחקה בתיאטרון "הביבות", דור שני שלחוים ששחררו את אושווין ומחתרת הבריחה בחונגריה ורומניה, ואיבדו את כל משפחותיהם, יוקף ולוי, בשנה האחרונה לטולחתם.

עורא – שהקנית התיאטרון "הקדמי" תיא, במאית ומורה למשחק בסוגנון וטכנייקת פגמונייה באוניברסיטות חוף הנמל תיאטרון בbijes "דנינום" למד תיאטרון של גליה צלטמן, שיחק בתיאטרון הבימה, נילם את רבי לברטשוב בספרט "רישימת שנידלא". חלק טמפליה, 6 נפשות ובני משפה פיגמו שהייתה בפריז, נספו בצדינגן.

עיריות ועורא במאים של קבוצת התיאטרון העירונית בתל אביב.

כн, צריך אומץ, כדי לנעת, לספר ולהציג את קורות הדשורות.

אסתה, ברכת, פלפת, רגינה, נזלה, צבי ויפוי מצאו עצם עברים תהליכי הדראמי וסමושך, מנגים בנגיעה ראשונית, רגישה והסכנות בתחילת ובמהה יוצר בהטשך. דרך תיאטרלית – הויהית המורה עדות. הלך של הדור השלישי – רוחות, לאן, עדי ושיר –

הנא גודל, טופנים ומכילים את העצמות והאובדן, אך גם תורמים רבות לאוירטת התקווה, שטחת הדיים וההטשך.

אנ' הכאים מהתיאטרון, לא חשנו בכם או מנהום בקבוצת תמיינת התהנו בחשש : אם לנעת.... וכמות... ועוד היכן... בכאב ובבעז ש憾ה, או לא.... מיצאנן געטנן נסחפים ונגשים בחמלת אין סוף וברגען עז לבראו צורה בימותה, לטסנער אניש, מצמרר ופכאי.

עיריות ועורא ב...

דבר מנכ"ל תיאטרון חולון

ונורם לאייזה מרגשת וטיהרות. ברכות המות על כל העשייה המשותפת ועל האירוע מיוחד למנהלת בית "לחיות" ולדפנה כרמי שקרוי מנהלת מה הנער בעיריית חולון.

בחמץ לשיתוף הפעולה בין בית "לחיות" לתיאטרון חולון, שמה התיאטרון לאחר את שהקנית החגנת "סוף סוף נס לי יש מלחתה".

וזה יוזמת יהודית והשובה של בית "לחיות" להפיק אירען תיאטרוני יצוא דפן הנוטן ביטוי אישוי של המשתתפים

ברכה
גילהי
גילהי

לייאון קיבלר

ריבקה
גילהי-עד

ברכה גילהי

ריבקה לדנהייט

שולה
דן

4

מלכת
רוזנטאל
וועדי
אטיאט

צבי
לייקבריניק

גווידה
סימרונס

אפרת
טיבון

Mari
גורודישיט

לאה
קיפר

על המשתרפים...

ברכה נילאי -

ילידת צ'סיה 1929. בעת המלחמה חוותה באישין-בורקנאו, השטחරה בברגן. בלון. עלתה לאリン בשנת 1946, נשואה לבן. עלה לבצלאל, אם לשני בנים וסבתא ל-7 נכדים.

צבי ליקובורניק -

יליד צרנוביץ רומניה 1934. בעת המלחמה חוותה בטרנסילבניה, שם השתררה. עלה לאリン ב-1948, נשוי לרות, אם לשניים וסבא לנבר + אחד ברך.

לאה קופר -

ילידת חורוביישוב, פולין 1923. ברכה עם אביה לרוסט, כל משפחתה נספחה. נשואה לרפאל, אם לשנית וסבתא ל-8 נכדים.

שיר נילאי -

נכדתה של ברכה, בת 10, תלמידת כיתה ח' בכיסי "אשכול".

עדית אטיאם -

נכדתה של מילכה, בת 11 תלמידת כיתה י' בכיסי "דרביבים".

ציפי קויבלר -

ילידת ברנן בלון, בת לניצול שואת מחנות, אם ל-3, מושחתה בקבוצת התיאטרון העירוני. כתבה שני ספרי שירה: "ראשית צמיחה" ו- "אל עמי הנשומות הנגוזות". חברת מועצת יד ושם, חברת הנהלת אונדמת קורצ'אק ומנהלת בית "להוות".

אסתר טון -

ילידת ליטא 1919. בעת המלחמה חוותה בניטו שביל ושם השתררה. עלה לאリン ב-1971, נשואה ליעקב, אם ל-3 וסבתא ל-11 נכדים. לאשתר 4 נינים.

ליאון קויבלר -

בן 20 בוגר מגמת מוסיקה בתיכון קריית שרת.

מלכה רוזנטל -

ילידת סטיניסלבוב, פולין 1934. בעת המלחמה חוותה בניטו והסתירה במטיש שנתיים בחביטה בבית משפחה פולנית. עלתה לאリン ב-1948 נשואה לאניה "אברהם". נשואה לדב, אם לשתי בנות וסבתא ל-6 נכדים.

גולה סומונס -

ילידת יינטלבויה, 1926. בעת המלחמה הותה באשווין והשתחררה כברנן בלבד. עלתה לארץ ב-1948. אלמנתו של יעקב דיל, אם לשתי בנות ובchnerה ל-4 נבדים.

רנינה לדנחים -

ילידת צ'רנוביץ, רומניה, 1929. בעת המלחמה הייתה בניינית צ'רנוביץ ושם השתחררה. עלתה לארץ ב-1949 לאדר שחות במנהג בקריסון. נשואה לברטהלה, אם ל-2 ושבה ל-2 נבדים.

רוית גיל-עד -

בת 32 בתבה ספר שירה "קלהות יפהין", כתבת מוסיקת מנוגנת בנימאה ומשחקת בקבינט התיאטרון העירונית.

מרי גורושיט -

ילידת טשיקנט שבאוזבקיסטן, מנצחת על טקלה בית להחות, מורה לפנגה, כותבת ומעבדת מוסיקת כלתו של אליה גורושיט זיל, שלחם בצבא הפלני נגד הנאצים. אם לשתי בנות ובchnerה ל-4 נבדים.

תיאטרון עדות – הד לניצחון הרוח

השואה היא טראומה נפשית אשר אין לה עדים. המטים דוממים והשורדים נותרו ללא קול בה叙述 מילים שיכלו לתאר את השהו וראן. אלה שיכלו לשמש עדום טבחון רבים לשאת בתפקוד, נותרו אילמים. הראשים תיעודים. חברי תיאטרון "עדות" העשוו בכך לחשטע את מה שלפניהם נותר ללא קולם הפקייע את החלם.

הם נעשו עדים וזה לו זה זרפו אותן הנזיפים למשך העדות. הבטה שהעטירו יצירה שותפות חדשת המשחררת את הניצול בן המשא הכרב ומעול החדיות ומעלה את יברון היהודי אל היישוב הקולקטיבי. מלכמת התיאטרון של הבני תיאטרון עדות איננה עומדת בפני עצמה. היא קישרת אותם ואונטו אל עבודת התיאטרון שהתקיימה בתוך איכוי המהנות ותנה מפלט לרוח האדם. הנאים ניסו להשמד את הנוף ולהרומים את הנפש. תיאטרון "עדות" הוא הד לניצחון הרוח על כוחות הרשע, או עיבשין.

ד"ר צביה וליגמן,
פסיכולוגיות קלינית
ומטפלת בדרמה.

על ההצגה:

המקום: בית כפה "לחיות" 2001

4. ילד בן 7 ביל' אבא.
משתתפים: צבי ליקוברניק וציפי קיבלה.
כתב: צבי ליקוברניק.

5. נס' ניצלה חביבת.
משתתפים: אסתר טוון, רויות ניל-עה,
צבי ליקוברניק, ניולה פיטומן, ברכה
גילאי, ליאן קיבלר, שיר גילאי וציפי
קובLER.

כתב: אסתר טוון.
עיבוד לדיאלוג: ברכה גילאי.

6. סיפוריה של מרים.
משתתפים: מלכה רונטאל, רויות ניל-עה,
ליאן קיבלר ועדי אטיאם.
כתב: מלכה רונטאל.

ונורית: לאה קופר.
מלכricht: רויות ניל-עה.
גננים: מרי גורושיט - פסנתר.
ליאן קיבלר - פסנתר ומופחות-פתח.

תודות

למר מוטי שעון - ראש העיר
לגב' חנה הרצמן - מנכ"ל עיריית חולון
למר רמי הוכמן - ראש מינהל החינוך
לגב' דפנה ברמי-שקורין - מנהלת מוח' הנוער
למר ארנון פורת - מנכ"ל תיאטרון חולון
וזוות עובדי התיאטרון

ג. המריגיטה - סיפורו יולדות.
משתתפים: ברכה גילאי, שיר גילאי ועדי
אטיאם.

עיבוד לדיאלוג: ברכה גילאי

2. סיפור המוותה. משתתפים: רניתה
לידוריות, עדי אטיאם ושיר גילאי.
עיבוד לדיאלוג: ברכה גילאי.

3. א) הכלב "בונראש".
כתב: ניולה סימונס.

ב) הפטיטים של אבא.
כתב: ציפי קיבלר.

ג) לול "כל נחרוי".
כתב: ניולה סימונס.

